

Na koncu velja poudariti, da so tako skrbno in posrečeno izbrane ekskurzije, kot je bila naša, za gozdarje nadvse koristne. Škoda, da se je niso udeležili predstavniki vseh gozdno-gospodarskih organizacij, saj so naloge pri popularizaciji gozdarstva med široko javnostjo za vse enako aktualne. Ravno o tem pa smo pri sosedih videli marsikaj koristnega. Vsem, ki so pri organizaciji ekskurzije kakorkoli sodelovali in nam ogled omogočili, pa naša iskrena zahvala.

Miha Adamič, dipl. ing. gozd.

V prejšnji številki smo obširno pisali o našem jubilarantu in Kidričevemu nagrajencu dr. Rudolfu Pipanu. Žal je medtem usahnila njegova, še vedno bogata ustvarjalnost. Gozdarji smo izgubili izkušenega in prepričevalnega strokovnjaka, ki je dodal velik delež k razvoju novega jugoslovanskega gozdarstva. Zato se ga bomo vedno spominjali s hvaležnostjo in spoštovanjem.

AKADEMIKU STJEPANU HORVATIČU V SPOMIN

Letos 29. maja je v 76. letu starosti umrl v Zagrebu akademik Stjepan Horvatić. Rodil se je 4. oktobra 1899. leta v Varaždinbregu na Hrvatskem. Do upokojitve je bil redni profesor sistematske botanike in geobotanike na Prirodoslovno-matematični fakulteti in direktor Inštituta za botaniko zagrebške univerze.

Slovenci smo se seznanili z njim in njegovim delom že zgodaj, v začetku njegove pedagoške in znanstvene poti. Leta 1933 je postal docent in kasneje izredni profesor za botaniko ter predstojnik Botaničnega inštituta in vrta Filozofske fakultete ljubljanske univerze vse do leta 1941, ko se je vrnil v svojo ožjo domovino.

Z znanstvenim delom se je pričel ukvarjati že kot gimnazijski profesor na Krku. Raziskoval je floro in vegetacijo otoka Plavnika in leta 1927 doktoriral iz te teme. Od tedaj pa vse do svoje smrti se je S. Horvatić ukvarjal z znanstvenimi raziskavami vegetacije naše domovine.

Njegovo znanstveno delo obsega predvsem naslednja področja:

1. *Proučevanja sistematskih odnosov nekaterih polimorfnih taksonov*, predvsem roda *Leucanthemum*, *Peucedanum*, *Senecio* in *Plantago*. Z modernimi raziskovalnimi metodami je prišel do pomembnih novih koncepcij in postavil več novih taksonov.

2. *Floristična raziskovanja* so ga vodila, da floro čim bolj temeljito analizira, posebno glede na pripadnost raznim flornim elementom. Tako je med drugim razčlenil ilirski florni element v ilirsko-balkanski in ilirsko-mediteranski florni element, kot tudi ves mediteranski element v ožje geoelemente. Kot izkušen botanik in sistematik je pri izdajanju publikacije »Analitična flora Jugoslavije« organiziral kolektivno delo in sodelovanje floristikov vse Jugoslavije.

3. *Fitocenološka proučevanja* je opravljal že na samem začetku svoje znanstvene poti in vseskozi trdno zastopal srednjeevropsko metodo. Sodeloval je z mnogimi vidnimi fitocenologi v svetu in doma. Raziskoval je travniško vegetacijo Hrvatske in Jugoslavije ter postavil več endemičnih asociacij in višjih sistematskih enot, ki se odlikujejo po posebnostih našega flornega elementa in biotopa.

Za gozdarje je pomembno, da je s posebno vnemo raziskoval vegetacijo jugoslovanskega mediteranskega in submediteranskega krasa. Poleg traviščne, močvirne, ruderalne, segetalne vegetacije in vegetacije skalnih razpok je raziskoval tudi gozdove in grmišča tega področja ter njihove degradirane površine (*Orno-Quercetum ilicis*, *Carpinetum orientalis croaticum*, *Seslerio-Ostryetum carpinifoliae* I. Horvatom, makije in garige, ki pripadajo posebni Horvatičevi jadranski zvezi *Cisto-Ericion* oz. redu *Cisto-Ericetalia*).

Med bivanjem v Sloveniji je prof. S. Horvatič proučeval skupaj s prof. G. Tomažičem travniško vegetacijo Slovenije in publiciral dve razpravi: Splošna primerjava vegetacije nižinskih travnikov Slovenije z ono Hrvatske in Slovenije (Zbornik Prir. društva 1; 39–43, Ljubljana 1939) in Travniška vegetacija reda *Arrethnatheretalia* v nižinskem pasu Slovenije (Zbornik Prir. društva 2: 68–75, Ljubljana 1941, skupaj s prof. G. Tomažičem). Zadnja leta svojega bogatega življenja se je na povabilo Biološkega inštituta Jovana Hadžija ponovno odzval raziskovanju traviščne vegetacije Slovenije, kjer je uvajal v delo kolege tega inštituta.

4. *Kartiranje vegetacije* je organiziral S. Horvatič že leta 1950 na raznih področjih Dalmacije. Leta 1962 je bil med vodilnimi fitocenologi Jugoslavije, ki so organizirali kartiranje vegetacije Jugoslavije. Od leta 1963, po smrti I. Horvata, je vodil proučevanje in kartiranje vegetacije Hrvatske in vse do svoje smrti predsedoval medrepubliškem odboru za koordinacijo dela pri izdelavi vegetacijske karte Jugoslavije.

Kot univerzitetni učitelj je v svoji skoraj petdesetletni delovni dobi vzgojil nešteto pedagogov in znanstvenikov. Za svoje dosežke v znanosti je bil nagrajen z nagrado ministrstva za prosveto SR Hrvatske, nagrado Rudžer Bošković in republiško nagrado SR Hrvatske za življenjsko delo. Poleg tega je nosilec visokega odlikovanja »Orden z rdečo zastavo«.

Bil je soustanovitelj vzhodnoalpsko-dinarskega društva za proučevanje vegetacije ter član in funkcionar mnogih domačih in tujih strokovnih društev.

Za njegovo bogato ustvarjalno delo in predanost znanosti ga je Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti izvolila za svojega dopisnega in kasneje rednega člana — akademika.

Slava njegovemu spominu!

Mitja Zupančič, dipl. ing. gozd.

